

Rein Hannik: 'Coef' De weg van de waanzin. Uitgeverij Ijzer, Utrecht, 2016. ISBN 9789086841400. Zie ook: www.uitgeverij-ijzer.nl (Geestelijke gezondheidszorg/ Kind en ouders/ PTSS/ Psychiatrie/ Suïcide/ Angst/ PO)

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Covertekst:

'Veertig dozen heeft Rein van zijn moeder geërfd. Opgelucht van haar waanzin verlost te zijn, kan hij de nalatenschap onmogelijk negeren, want ze heeft werkelijk iedere seconde van haar leven vastgelegd: naast duizenden dagboekpagina's en foto's treft hij unieke geluidsopnamen van haar LSD-therapie. Benieuwd naar de bron van haar anders zijn besluit hij zich onder te dompelen in haar stormachtige bestaan. Drie jaar lang. Zo kan Rein de lezer meenemen naar het Indië van haar jeugd en de nachtmerrie van het jappenkamp, om te ontdekken dat ze bij aankomst in het burgerlijke Nederland anders is dan de meeste vrouwen: creatief en beeldschoon, maar ook labiel en agressief. Ze heeft alles in zich om een groot kunstenaar te worden, maar als haar hart gebroken wordt door een zielsverwant, kiest ze voor een degelijke huisarts. Zelfs dat stabiele gezinsleven breekt haar op: ze wordt ingehaald door een kampsyndroom waarbij paranoia haar dagelijks leven tot een hel maakt. Eenmaal opgenomen in de Jelgersmakliniek probeert de roemruchte professor Bastiaans haar met LSD-therapie weer op de rails te krijgen. Waarna het pas echt mis gaat.

Coef leest als een achtbaanrit door een nucleaire persoonlijkheid waarin de auteur ook nog eens angstaanjagend veel herkent. Rest de vraag of hij haar met dit boek uit zijn systeem geschreven heeft, of dat ze zich dieper in hem heeft weten te verankeren.'

Over de schrijver:

<http://www.reinhannik.nl/rein-hannik/> Rein Hannik is filmrecensent, columnist, copywriter, webredacteur en schrijver van autobiografische verhalen. Zie ook : <http://www.reinhannik.nl/blog/>

Citaten: <https://www.uitgeverij-ijzer.nl/boeken/206-rein-hannik-coef>

'Stuk uit het boek: proloog Het einde

'Zit je nou een boek over je gekke moeder te schrijven?' vraagt ze me opeens en staart me aan met die helblauwe blik. Van schrik laat ik mijn schriftje op het linoleum vallen. Een boek over haar. Dat zou ze wel willen. Nee, dat zou ze vanzelfsprekend vinden. Alles heeft toch altijd om haar gedraaid. Om háar Indië. Háar oorlog. Háar kunst. Háar krankzinnigheid. Dus vooruit, waarom geen dertiendelige Coef. Vol liederlijke details. Al was het maar uit wraak. Kan ik die aantekeningen nog ergens voor gebruiken. Ze draait zich weer van me af op de geplastificeerde matras, meer geraamte dan mens. Een buitenstaander zou zich gemakkelijk vergissen in deze broze bejaarde. Haar lichaam is zo versleten dat haar endeldarm eruit hangt, heeft de broeder gezegd. Als ze gewassen wordt krijg je het uit. Ik wil het niet weten. Medelijden met dit wezen kan je op een lel komen te staan.

Mijn zussen zijn even een luchtje scheppen. De urinestank uit hun longen roken. Op zich een unicum dat we er alle drie zijn. We zien elkaar zelden. Te veel herinneringen. Te veel

moeder. Maar sterven zo rond haar verjaardag, dat heeft ze weer slim getimed. Net als vroeger: nooit te vroeg slikken, die pillen. Toch ligt ze nu echt op de death row van het gekkenhuis. In een kamer zo kaal als het hok van een wild dier. Haar boeken, foto's en kunst, alles hebben ze weggehaald en opgeslagen. Niet om te straffen, maar om te voorkomen dat ze het onder de poep smeert. Ze is soms zó ver heen. Zo destructief. Agressief. Aan de andere kant heeft ze dankzij dat venijn haar leven wel overleefd, vier suïcidepogingen ten spijt. Ons moedertje is niet klein te krijgen. Helaas niet. Ik aai d'r over haar bol. Behoedzaam, zoals je dat zou doen bij een aangeschoten roofdier. Haar kapot geverfde haar is grijs uitgelopen. Gebit heeft ze uit, pyjama zit onder de vlekken. Hoeveel zou er nog over zijn van de echte Coef, weggestopt onder al die psychoses en pillen? Niet dat de oude mam iemand was om naar terug te verlangen. Maar toch.

Opeens veert ze op als een kleuter. In een reflex maak ik een afwerend gebaar met mijn arm. Loos alarm. 'GLAASJE WATER!' kraait ze. Even wil ik het kussen pakken om haar uit mijn lijden te verlossen, maar ik houd netjes het glas bij haar mond. 'DE NACHTZUSTER IS EEN VIES LESBISCH VARKEN!' krijst ze en ploft weer achterover. Ik knik en zucht. Kijk het sterfkamertje rond, op zoek naar iets wat zij niet is. Een boorgaatje in de muur, een roestvrijstalen deurklink, een tl-buishouder. Het lukt niet.

Zelfs stervende eist ze alle aandacht op. 'NÓG EEN SLOKJE WATER!' kraait ze weer. Ik houd het glas tegen haar nicotinekleurige lippen. Minuut later opnieuw. Daarna nog een keer. En nog een keer. Zelfs doodgaan kan ze niet normaal.'

Recensies/Extra:

<https://www.youtube.com/watch?v=XcJ4cPYNObY>

<http://binnenland.eenvandaag.nl/radio-items/69799/coef-verslag-van-een-waanzinnig-leven>

[n](#)

'Tekeningen uit het Jappenkamp waar ze als meisje zat, dagboeken, uitgetypete verslagen van LSD-behandelingen bij professor Bastiaans, notities over het moederschap: een nauwgezet verslag van een waanzinnig leven. Want niet voor niets draagt het boek dat hij over zijn moeder schreef de titel: Coef, De weg van de waanzin.

Rein Hannik is te gast in Radio EenVandaag.'

Bol.com, Elsje: 'Coef greep me naar de strot. Wellicht ook als ik haar echt had ontmoet, overigens. Rein Hannik heeft een oprechte biografie geschreven, gespeend van elke vorm van sentiment. Ontroerend en onthutsend. Ik las het boek in 1 keer uit, geen woord wilde ik overslaan. Wat een práchtig boek. Ze greep me naar de strot en ik ging van haar leren houden. Een échte must-read.'

<https://www.youtube.com/watch?v=bkb7kymDXKs>

'Voor iedereen die niet bij de presentatie van mijn debuut 'Coef: de weg van de waanzin' kon zijn, of nogmaals wil luisteren & kijken naar sprekers Willem Desmense (uitgever), Selwyn van Aerde (zorgmanager) en Rein Hannik (auteur): op YouTube is

nu een integrale videoregistratie te zien, vervaardigd door [Valo Media](#). De presentatie vond plaats in de kluis van boekhandel Donner op 22 oktober 2016.'

<http://www.reinhannik.nl/coef/>

Het boek is ook gelezen door Yvonne Vinke:

Opmerkingen:

Dit boek van 273 pagina's bestaat uit drie delen. Het begint met een stuk waarin Rein vanuit eigen perspectief vertelt hoe hij zijn moeder heeft beleefd tot aan haar overlijden. Hier wordt al duidelijk dat zijn moeder veel bezig is met het jappenkamp/Indië. Na het overlijden erft Rein 40 dozen, hierin zitten honderden dagboeken, geluidsopnamen, tekeningen en schilderijen.

Al deze naslagwerken gebruik Rein om in deel twee van het boek in de derde persoon over Coef te kunnen schrijven. Hierin beschrijft hij haar tijd in het jappenkamp, maar ook de jaren erna. Te lezen is dat Coef de vader van Rein (Hop) ontmoet en het deel eindigt wanneer Coef en Hop besluiten om te verhuizen naar een herenhuis, op nummer 240. Coef hoopte dat hier alles zou worden zoals ze het wenste en wilde hier haar gezin uitbreiden.

Tot slot gaat deel drie over Coef haar 'LSD-therapie', de opnames na de zelfmoordpogingen en over Coef haar 'waanzin'.

Over de schrijver:

Rein Hannik heeft sinds 1989 al honderden filmrecensies en columns geschreven voor diverse media. Muziek is ook een passie van hem.

Recensies/Extra:

Op deze website is een interview te zien bij Spijkers met koppen;

<http://www.nporadio2.nl/spijkersmetkoppen/gemist/video/3436/gekke-moeder>

De verschillende recensies van Coef zijn te lezen op:

<http://www.reinhannik.nl/coef/alle-recensies-van-coef>